

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărti

CARE-I TREABA CU HOMARUL?

DAVID FOSTER WALLACE

Traducere de Anca Dumitrescu și Lavinia Gliga

BLACK BUTTON BOOKS

- 9 Anus de soare
- 65 Cu siguranță finalul a ceva, ar cam trebui să ne gândim
- 75 Câteva observații, probabil cam multe, despre umorul lui Kafka
- 81 Autoritatea și uzul limbii americane
- 157 Cum se vede de la doamna Thompson
- 171 Cum mi-a frânt Tracy Austin inima
- 187 Sus, Simba!
- 273 Care-i treaba cu homarul?
- 297 Dostoievski-ul lui Joseph Frank
- 321 Gazda

Academia Americană de Medicină de Urgență confirmă: anual, între 10 și 25 de bărbați sunt internați în Unitățile de Primiri Urgențe din SUA fiindcă s-au castrat. Cu ustensile de bucătărie, de regulă, uneori cu patentul. Răspunzând la evidența întrebării, supraviețuitorii declară de cele mai multe ori că pornirile lor sexuale deveniseră o sursă insuportabilă de conflict și anxietate. Dorința unei descărcări perfecte combinată cu imposibilitatea unei descărcări perfecte, oricând ai chef, din viața reală au produs o tensiune pe care nu o mai puteau îndura.

Acestor masculi de 30+ tulburați testosteronic, ale căror cazuri au fost documentate în ultimii doi ani, doresc să le dedic acest articol. Iar sufletelor chinuite care acum iau în calcul autostrăarea doresc să le spun: „Stați aşa! Nu vă pripiți! Lăsați ustensilele alea de bucătărie și/sau patentul!”. Fiindcă e posibil să fi găsit o alternativă.

În fiecare primăvară, Academia Americană de Film oferă premii pentru performanțe deosebite în toate ariile cinematografiei mainstream. Vorbim despre Oscaruri. Cinematografia mainstream reprezintă o industrie gigantică în Statele Unite și la fel sunt și Premiile Academiei. Caracterul comercial și ipocrit al acestora îi dezgustă pe mulți dintre milioanele și milioanele și milioanele de spectatori care urmăresc la ore de vîrf decernările. Nu întâmplător ceremonia este organizată în săptămâna în care se măsoară audiențele TV. Cam toți ne uităm, în ciuda imaginii grotești a unei industrii care se autofelicită sub pretextul că încă ar constitui o formă de artă, a oamenilor în ținute de 5.000 de dolari emițând clișee pompoase de surpriză și modestie etc. – toată tăărășenia cinic-postmodernistă –, dar se pare că încă ne uităm cu toții. Că ne pasă. Deși ipocrizia doare,

deși încasările de la lansare și strategiile de marketing fac mai degrabă subiect de știri decât filmele în sine, deși Cannes și Sundance au devenit doar niște medii de afaceri. Adevărul e că nu mai există bucurie adevărată. Mai rău, se pare că există o uriașă conpirație nerostită în care toți ne prefacem că mai există bucurie. Că ni se pare amuzant când Bob Dole face o reclamă la Visa și Gorbaciov e agent Pizza Hut. Că întreaga cultură a celebrității aleargă după profit în timp ce se felicită pentru prefăcătoria că nu încasează. Dincolo de aparențe, știm cu toții că totul e un rahat.

Permiteți-mi să vă ofer o alternativă.

În fiecare an, în ianuarie, cel mai puțin pretențios oraș din America găzduiește Premiile Anuale AVN. AVN vine de la Adult Video News, un omolog porno al revistei de showbiz Variety. Această publicație, groasă și cu un design elegant, costă 7,95 \$, conține în jur de 80% reclame și vizează clar comercianții de filme pentru adulți. Tirajul e de cca 40.000 de exemplare. Deși derapajele contabile din divertisment sunt legendare, e universal acceptat că, în SUA, industria filmelor pentru adulți – cu încasări anuale de 3,5–4 miliarde de dolari din vânzări, închirieri, abonamente la cablu și acces la cabine de video-masturbare – e o mașinărie de făcut bani chiar mai mare și mai eficientă decât legitima cinematografie americană mainstream (aceasta, cu încasări anuale estimate la 2–2,5 miliarde). Industria americană a filmelor pentru adulți are baza în San Fernando Valley, Los Angeles, peste munte de Hollywood¹. Unii cunoscători îi spun Geamănul Diabolic al Hollywood-ului; alții, Anus de Soare.

Nu întâmplător, Adult Video News – o revistă elegantă și scumpă, cu articole mai degrabă în stilul advertoialelor – și Premiile

---

¹ Una dintre casele de producție, Caballero Home Video, își are sediul într-un duplex generos din Van Nuys, jumătate ocupat de studioul Beverly Hills 90210.

pe care le organizează anual au fost ambele fondate în 1982. În fond, anii '80 au văzut geneza player-elor video și a centrelor de închirieri de casete video, care au avut cam același efect asupra industriei de filme pentru adulți precum cel al televizorului asupra fotbalului profesionist.

Dintr-un comunicat emis de AVN pe 11 decembrie 1997 (disponibil și pe www.avn.com):

- Nominalizările celei de-a 15-a ediții a Premiilor Anuale AVN au fost anunțate astăzi². Gala de anul acesta, comemorând aniversarea de 15 ani, celebrează „Istoria”. [sic]
- Premiile vor fi decernate pentru un număr record de 106 categorii, pe parcursul a două nopți.
- Industria filmelor pentru adulți a produs aproape 8.000 de producții pentru adulți [sic] în 1997, dintre care peste 4.000 sunt „noi” (nu compilații). AVN a recenzat fiecare nouă producție din fiecare categorie de anul acesta, marcând peste 30.000 de scene de sex³.

---

² Atitudinea pasivă e oarecum înșelătoare – comunicatul însuși le anunță.

³ La o medie de 90 de minute per film, să zicem, asta înseamnă că una sau mai multe persoane și-au dedicat 1,4 ani vizionării non-stop de filme porno. De aici propunerea ca alternativă pentru bărbații americanî atât de torturați de dorințele carnale încât sunt tentați să se autocastreze: voluntariați în juriul Premiilor AVN și petreceți 1,4 ani benoclându-vă necontenit la cele mai recente filme pentru adulți. Garantăm că n-o să mai vreți niciodată să vedeți, să auziți, să faceți, ba nici măcar să vă gândiți la nimic legat de sexualitatea umană. Credeți-mă pe cuvânt. Toți cei cinci jurnaliști marginali (și bărbați) desemnați să documenteze ediția din 1998 a Premiilor AVN subscrui: până și vizionarea celor peste zece producții „mari” sau „de mare clasă” ale anului trecut – Bad Wives (Neveste rele), Zazel, A Week and a Half in the Life of a Prostitute (O săptămână și jumătate din viața unei prostitute), Miscreants (Depravații), New Wave Hookers 5 (Curve de școală nouă 5), Seduce & Destroy (Seduce & distrugă), Buttman in Barcelona (Buciman în Barcelona), Gluteus to the Maximus (Gluteus la Maximus) – le-a prăjît tuturor circuitele glandulare. Până la finalul weekend-ului Premiilor, niciunul nu mai prezintam nici măcar erecțiile biologic normale, de dis-de-dimineată sau de drum-zgâlțăit-cu-autobuzul-între-hoteluri; abordați oricât de inofensiv

Respect pentru amatori și cărturi. Prin comparație, anul trecut au fost aproximativ 375 de filme eligibile pentru Premiile Oscar, pe care acești jurați [sic — presupunem că alții decât jurații AVN] au trebuit să le vadă. AVN a trebuit să vadă de peste zece ori mai multe producții pentru a obține aceste nominalizări [sic pentru formulare și repetiții, deși 4.000 împărțit la 375 e într-adevăr peste 10].

Din discursul de acceptare al lui Tom Byron, de sămbătă, 10 ianuarie 1998, sala Caesar Forum, complexul Caesars Palace Hotel and Casino, Las Vegas, NV, pentru câștigarea Premiului AVN 1998 la categoria Cel mai bun actor (nu lipsit de emoții): „Vreau să-i mulțumesc fiecărei femei frumoase înăuntrul căreia mi-am băgat vreodată pula”. [Râsete, aclamații, ovății.] Din discursul de acceptare al trei Jeanna Fine, idem, pentru câștigarea Premiului AVN 1998 la categoria Cea mai bună actriță în rol secundar pentru rolul din *Miscreants* (*Depravații*), al lui Rob Black: „Doamne, pentru care e asta, *Miscreants*? Doamne, astă-i altul de i-am citit scenariul și-am zis «Fuți-i, o să mă duc direct în iad.» [Râsete, ovății.] Dar e OK, fiindcă toți prietenii mei vor fi și ei acolo!”. [Avalanșă de râsete, ovății, aplauze.] Din glumele dintre decernări ale lui Bobby Slayton, comedian profesionist și maestru de ceremonii al Premiilor din 1997: „Știu că arăt bine, deși mai Tânăr, gen, fiindcă m-am apucat să folosesc o Rețetă grecească specială: de fiecare dată când îmi găsesc un fir de păr alb, o fut pe nevastă-mea în cur. [Fără râsete, mormăieliiici-colo.] Să vă fut. E o glumă excelentă. Să vă fut”.

Bobby Slayton, o copie guturală a comedianului Dice Clay, care a prezentat fiecare actriță ca „femeia pentru care mi-aș căia pula” și care i-a uluit pe toți jurnaliștii marginali prezenți atât prin lipsa umorului, cât și prin asemănarea cu orice dealer

---

de membri ai sexului opus, ne feream toți ca de o flacără deschisă (cea ce ne-a transformat într-o misiune destul de stranie și dificilă la servirea micului dejun, conform chelneriței de duminică dimineață).

de cocaină de complex rezidențial pe care l-am văzut vreodată, ne-a onorat cu absența de la Gala din 1998. Anul acesta, MC e Robert Schimmel, absolvent al serialului *In Living Color* și invitat frecvent al lui Howard Stern. Schimmel arată ca un Wallace Shawn depravat și profund bronzat, nu mai puțin grosolan decât B. Slatton, dar mult mai bun. Mimează o tentativă de sex cu o păpușă pe care i-a fost lene să-o umfle până la capăt. Ironizează contrastul dintre lamentabila carență a propriului ejaculat cu orgasmale explozive ale unor binecunoscuți actori⁴, comparând ejaculările acestora cu stropitoarele automate de gazon, inclusiv printr-o imitație sonoră bizară.

La premiile din 1989, toți jurnaliștii marginali stau împreună la masa 189, chiar în fundul sălii. Majoritatea sunt de la acel gen de reviste pentru bărbați care zac în țiple lângă casa de marcat în supermarket, într-adevăr unși cu toate alifile și blazați, dar Schimmel îi face pe doi dintre ei – operând sub pseudonimele Harold Hecuba și Dick Filth – să râdă atât de zgomotos, încât vecinii de la masa Anabolic Video ne tot aruncă priviri săcăite. La un moment dat, în timpul unui număr despre ejacularea precoce, Dick Filth chiar se îneacă cu o chiflă.

...Dar toate astea se întâmplă sâmbătă seara, la evenimentul principal. Vor mai fi însă o mulțime de festivități până la punctul culminant.

Industria filmelor pentru adulți e vulgară. M-ați contrazice? Una dintre categoriile Premiilor AVN este „Cel mai bun film cu temă anală”, alta, „Cea mai bună campanie de marketing: brand de companie”. Irezistibil, un multiplu câștigător din 1993 a fost declarat „irezistibil” în Adult Video News, 15 ani la rând. Industria nu e doar vulgară, e previzibil de vulgară. Toate clișeele se

4 (Dl Peter North, în special, produce ceea ce aduce mai degrabă a rafală de obuzier decât a emisie biologică.)

aplică. Producătorul de filme porno tipic chiar e un bărbat mic și urât cu o meșă nefastă și un ghiul cât o multivitamină efervescentă. Regizorul de filme porno tipic chiar e un tip care folosește cuvântul „clasă” ca substantiv cu sensul de rafinament. Starleta de filme porno tipică chiar e o femeie în ținută de seară din lycra, tatuată toată, care fumează și mestecă gumă în timp ce le spune jurnaliștilor cât de recunoscătoare e că Wadcutter Production Ltd. i-a decontat factura de mărire a sânilor. Și vorbește serios. Întreg weekend-ul Premiilor AVN întruchipează ceea ce dl Dick Filth numește Zona-Lipsită-de-Ironie.

Desigur, trebuie să reținem că „vulgar” are multe definiții în dicționar și că doar câteva au de-a face cu obscurul sau prostul gust. La origini, vulgar înseamnă pur și simplu popular pe scară largă. Este opusul semantic al lui pretențios sau snob. E modeste coafată. E raportul de audiențe Nielsen și axioma lui Barnum și cam tot ce contează cu adevărat. E o mare, mare afacere.

Actorul de filme porno Cal Jammer s-a sinucis în 1995, la 34 de ani. Starletele Shauna Grant, Nancy Kelly, Alex Jordan și Savannah s-au sinucis toate în ultimii zece ani. Savannah și Jordan au primit Premiul AVN pentru Cel mai bun debut în 1991 și, respectiv, 1992. Savannah s-a sinucis după ce a fost ușor desfigurată într-un accident de mașină. Alex Jordan e cunoscută pentru scrisoarea de adio adresată păsării de companie. Israel Gonzalez, care-a lucrat și în față, și în spatele camerelor, s-a sinucis în depozitul unei case de producție în 1997.

În LA există un grup de sprijin numit PAW (Protecting Adult Welfare, Protecție pentru Bunăstarea Adulților), cu o linie de urgență 24 din 24 pentru cei din industria filmelor pentru adulți. Anul trecut, în noiembrie, s-a organizat o strângere de fonduri pentru PAW, într-o sală de bowling din Mission Hills, CA. Campionat de bowling nud. Zeci de staruri au acceptat invitația. Două sau trei sute de fani au plătit să le vadă jucând în pielea

Respectiv, nu întâi oamenii și căni
goală. Niciuna dintre casele de producție sau directorii lor nu
au participat sau donat. Evenimentul a strâns 6.000 \$, adică o
parte infinitezimală din cifra de afaceri anuală a pornografiai.

Dacă ați văzut Casino, Showgirls, Bugsy s.a.m.d., deja știți că există, de fapt, trei Las Vegas-uri. Binion's Gambling Hall & Hotel, unde se ține întotdeauna campionatul mondial de poker, întruchipează „Vechiul Vegas”, coagulat în jurul Fremont Street. Viitorul Las Vegas-ului e încă în construcție, la capătul epicentrului orașului – The Strip –, la periferie (unde apar întotdeauna mall-urile americane); vor fi localuri cu iz de parc de distracții, mai „familiste”, ca acelea pe care le înșiră De Niro la finalul filmului Casino. Dar Las Vegas-ul aşa cum ni-l imaginăm majoritatea, Vegas-quæ-Vegas, e compus din cele mai bine de zece hoteluri care flanchează The Strip. Vegas Populi: hotelurile opulente, elaborate, tipătoare, decadente estetic, scene pentru jocuri de noroc, petreceri și muzică live de cea mai unduoasă spete. Sands. Sahara. Stardust. MGM Grand, Maxim. Toate într-un perimetru restrâns. Anual, facturile la curent adună șapte cifre. Harrah's, Casino Royale (cu Denny's atașat), Flamingo Hilton, Imperial Palace. Mirage, cu cascada-i în trepte etern iluminată. Circus Circus. Treasure Island, cu fațada împoțonată cu punți și catarge și artimoane și odgoane. Luxor, în forma unui zigurat din Babylon. Barbary Coast, care te-anunță la intrare că poți să câștigi până la 25.000 \$ dacă-ți încasezi acolo cecurile. Aceste hoteluri sunt Las Vegas-ul pe care-l știm. Tărâmul lui Lola și Wayne. Al lui Siegfried și Roy și-al lui Copperfield. Dansatoare cu cofuri etajate. Locul de joacă al lui Sinatra. Majoritatea construite în anii '50 și '60, era gangsterismului și a industriei divertismentului. Cozi de jumătate de oră la taxiuri. Fumatul nu doar permis, ci încurajat. Meșe și ecusoane de conferință, și femei în blănuri de toate nuanțele. Un muzeu care găzduiește Cea Mai Mare Sticlă de Cola

Respect pentru oameni și cărti

din Lume. Harley-Davidson Café, cu-al său motor monstruos înfipt în fațadă; Bally's H&C, cu șirul de coloane falice electricificate clipind într-o mare disonanță. Un oraș care pretinde să nu fie nimic din ceea ce este, o enormă mașinărie de schimb: spectacol pentru bani, senzație pentru bani, bani pentru bani, plăcere pentru oricare-ar fi costul în abstract de mâine.

Să nu uităm nici sinecdoca și inima pulsândă a Las Vegas-ului. E pe diagonală de Bally's: Caesars Palace. Veteranul. Mare cât 20 de supermarketuri aliniate. Marmură adeverată și marmură falsă, mochete pe care poți să leșini fără contuzii, 12.000 de metri pătrați doar de cazino. Tavane cu arcade, lucarne, bolți. Caesars Palace e America concepută ca o nouă Romă: cuceritor al propriului popor. Un imperiu al Eului. Îți taie răsuflarea. Ploaia moale de iarnă face neoanele să sângereze. Totul e aproape insuportabil de frumos. Nu există loc mai potrivit decât Caesars Palace din Las Vegas pentru o gală a pornografiai moderne – aici, Premiile AVN sunt doar unul dintre spectacole. Uimitoare de mulți turiști și participanți la conferințe recunosc starurile. Capete întoarse prin tot hotelul. Chiar și când nu fac nimic sau bagă monede în aparate, actorii devin principalele atracții. Las Vegas-ul nu ratează nimic.

Premiile Anuale AVN sunt întotdeauna sincronizate cu Show-ul International de Electronice de Larg Consum (CES), care anul acesta se desfășoară între 8 și 11 ianuarie. CES e foarte important. E o combinație de targ și demonstrație de talente, cu cei mai buni și mai sclipitori din lumea tehnologiei de larg consum. Steve Forbes e aici, și Thompson de la DSS. Sun Microsystems își lansează anul acesta, la CES, Personal Java 1.0. Bill Gates ține sâmbătă dimineață un discurs cu sala plină. Jucători importanți din TV, furnizori de cablu și diverse produse găzduiesc o discuție despre viabilitatea pe termen scurt a televiziunii HD. Un forum despre problema retururilor clienților nemulțumiți

Respect pentru oameni și cărti

umeple o sală cu 1.500 de locuri și se stă și-n picioare. CES, per total, e mai mare decât orașul natal al autorului acestui text. Acaparează patru hoteluri și conține mai mult de 10.000 de standuri cu orice, de la „primul pager full-text într-un ceas” la prima antenă satelit cu încălzire proprie („Soluția pentru gheătă și zăpadă!”).

Dar de departe cea mai populară atracție de la CES, care anul acesta va aduna mai mult de 100.000 de vizitatori, este aşa-numita expoziție de Software pentru Adulți⁵, deși CES tratează târgul pentru adulți ca pe ruda nebună, ținându-l la o distanță sigură, în fosta parcare a hotelului Sands. Parcarea, la o distanță considerabilă de mers cu autobuzul de toate celelalte spații CES, e un hangar enorm, 100% ciment și zero ferestre, care în timpul programului reușește să inducă simultan agorafobie și claustrofobie. Un mare panou spune că trebuie să ai peste 21 de ani ca să intri. Înăuntru, vârsta medie e 45, aproape toți sunt bărbați, aproape toți purtând un ecuson de la vreo conferință. Toate casele de producție din industria pentru adulți, de la Anabolic la Zane, au stand aici. Companiile mari se lăfăie în standuri care aduc mai degrabă a mici mall-uri. Multe dintre actrițele porno de top sunt contractate de casele de producție, în exclusivitate, ca expozante; unul dintre motivele pentru care multe dintre starlete par cam obosite și morocănoase la Gala de sămbătă seara este că își vor fi petrecut mare parte din cele 72 de ore anterioare la standurile CES, în picioare toată ziua, pe tocuri vertiginoase, dând autografe și stânză poze și lipindu-se în fel și chip de alte trupuri.

---

⁵ Da: „Software” e un termen interesant aici. Va fi constantă tentația de a face cu ochiul și a pune în ghilimele fiecare multiplu înțeles posibil, dar sunt atât de multe la Premiile AVN încât al dumneavoastră jurnalist de serviciu a decis să le lase pe majoritatea la latitudinea cititorilor, ca alegere personală și gust.